

[PRZEDNIECTWO *sb n*

przednictwo a. przedniectwo.

N sg przedni(e)ctwo.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przewodzenie, prymat [czyje]: Legat zaś rzymski wrzeszczy: »Lepiej, by zginęło Troje polskich krolestw, niżby się ubliżeło Stolicy Apostolskiej«. [...] wolą [księża rzymscy], aby się wszystko zaraz pomieszało, By jedno ich przedniectwo w całości zostało. *Apolog* 23.

Synonimy: prymactwo, zwierzchność.

Cf **PRZEDNIEJSZOŚĆ, PRZEDNIOŚĆ**

ZCh